

ת"פ 6639/04/16 - מדינת ישראל נגד אסעד טנוס

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 6639-04-16 מדינת ישראל נ'
טנוס(עציר)
16 מאי 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אסעד טנוס

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד תומר בן חמו

מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד מוטי לוי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בהלנת תושב זר.

על פי האמור בכתב האישום שלושה חודשים עובר למעצרו בעקבות אירוע זה, השכיר הנאשם לתושב הרשות הפלסטינית בית נטוש בכפר מג'אר תמורת 1,500 ₪ מדי חודש. עוד צוין כי ב-31.3.16 נמצאו בבית התושב הזר עוד 5 תושבים זרים נוספים.

הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש הראוי לנאשם, ואף באשר למתחם הענישה היו הצדדים חלוקים.

סבורני, כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות העניין הינו החל ממאסר על תנאי עד למספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

התביעה הדגישה את חומרת העבירה ואת העובדה כי בתקופה זו ונוכח המצב הביטחוני יש להחמיר בענישה המוטלת, ואף במקרה זה, הנאשם לא בדק כראוי את האישור שהוצג לו, והלין לתקופה ממושכת את תושב שטחי הרשות, ולכן יש

עמוד 1

לגזור עליו לכל הפחות מאסר בעבודות שירות, וכן מאסר מותנה וקנס כספי.

הסנגור לעומדת זאת הדגיש את נסיבותיו הייחודיות של המקרה, כמפורט בפרוטוקול מיום 20.4.16 לפיהן אכן הנאשם הלן תושב שטחי הרשות, אך זאת לאחר שהנ"ל הציג בפניו אישור והנאשם סבר כי מדובר באישור לא מוגבל, על אף שזה כן היה מוגבל לשטחי קו התפר לשעות מוגדרות.

לדבריו, מדובר במקרה חריג ובנאשם שעברו נקי אשר טעה בשיקול הדעת ולמד לקח, ולכן יש ל הסתפק במקרה זה במאסר מותנה וקנס כספי.

כאמור, מסכים אני עם התביעה באשר למישור העקרוני לפיו יש הצדקה בתיקים אלו להטלת מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, וזאת לשם הרתעה ובעיקר בתקופה זו, כאשר המצב הביטחוני מחייב החמרה בענישה.

עם זאת, התרשמתי כי מקרה זה שונה מן האחרים וניתן לחרוג מרמת הענישה המקובלת, אם כי עדיין לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

מדובר בנאשם אשר הלן תושב שטחי הרשות אשר ברשותו היתר, אם כי לא כזה המאפשר לו כניסה ושהייה בישראל. הנאשם טעה בשיקול הדעת. היה עליו לבדוק היטב היתר זה, לדקדק ולהקפיד בפרטיו, על אחת כמה וכמה כאשר המטרה הינה הלנת תושב שטחי הרשות אשר מן הסתם הינה לתקופה ממושכת יותר מאשר העסקת תושב זר אשר ברוב המקרים הינה מוגבלת וקצרה.

התרשמתי כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, וניתן להשיג את תכלית הענישה אף במאסר מותנה לתקופה ממושכת דבר אשר יהווה ללא ספק גורם מרתיע עבור נאשם זה אשר עברו נקי, והודה וקיבל אחריות על מעשיו על אף טענות משפטיות אשר הוצגו על ידי סנגורו.

לפנים משורת הדין, אני מקבל את עמדת הסנגור ומסתפק בענישה צופה פני עתיד.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים החל מהיום שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל ויורשע בה.

ב. קנס בסך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו;

הפיקדון על סך 2,000 ₪ שהופקד בתיק יקוזז לטובת הקנס, והיתרה בסך 1,000 ₪ תופקד בקופת

בית משפט תוך 30 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ו, 16/05/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט